

stiller her har fundet, jo er en meget sikker Løsning, en iøjensaldende sikker Løsning. — I Modsetning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) nægter jeg ikke, at § 3 egentlig er den Paragraf, som tiltaler mig mest, og jeg nærer i Grunden heller ingen Tvivl om, at hvis man vilde spørge alle ærede Medlemmer af Folketinget — ja jeg kunde maasse gerne sige af begge Rigsdagens Ting — vilde der ikke være ret mange, som ikke vilde være enige om, at det kunde være ret hensigtsmæssigt at blive staaende ved Antallet 114. Det forlød ja ganske vist i Fjor, da vi havde den heftige Debat om Valgloven, at der var et stort Antal, ja tilnærmelsesvis et Flertal her i Salen, som ønskede de 137, men da vi ikke siden have hørt det mindste om de 137, efter at de Herrer have faaet faktisk Flertal, antager jeg, at Kærligheden til de 137 er af en noget platonisk Natur; i alt Fald vilde der jo nu være rig Anledning til at optage Spørgsmaalet igen og faa et Votum af Folketinget for Ønskeligheden af de 137. Jeg vedkender mig ganske vist, at jeg vilde finde det særdeles uheldigt at komme til nogen som helst Forøgelse af det nuværende Antal, og det vilde jo herefter kun kunne ske gennem en Grundlovsbestemmelse, og derfor mener jeg, at denne Fastsættelse af 114 som Grænsen, vilde være meget heldig. Derved berøres jo slet ikke det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds kom ind paa om Fordelingen i Valgkredsene af dette Antal; det ligger jo ganske uden for denne Sag, og maa være Genstand for en særlig Lov. — I Anledning af Slutningsbestemmelsen om Rigsretten skal jeg kun spørge, om det ikke er en Uagtsomhed af den meget ærede Forslagsstiller, at han har ladet Bestemmelsen om Rigsrettens Sammensætning afgøre ved almindelig Lov, thi ved dette Udtryk vil der jo, efter at man ved § 1 udtrykkelig havde undtaget visse Bestemmelser fra provisorisk Lovgivning, ikke være gjort en saadan Undtagelse for denne Paragrafs Bestemmelse. Jeg antager, at der i alt Fald maatte føjes noget til der. — Som jagt, min Hovedopfattelse af Forslaget er denne, som jeg vistnok ogsaa kan gaa ud fra er den højtærede Forslagsstiller, at Forslaget skal rumme en Afgørelse, som formentlig

kunde blive tilfredsstillende for de modsatte Anskuelse, medens jeg ikke tvivler om, at naar denne Sag blev gjort til Genstand for Forhandling her i Folketinget, og der herfra skulde komme til at fremgaa et Forslag, som var et Udtryk for Folketingets Anskuelse, vilde det komme til at se noget anderledes ud. Selvfølgelig anbefaler jeg Sagen til Tingets Opmærksomhed og videre Fremme.

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott): Det ærede Medlem, som nu satte sig, omtalte det naturlige i, at Forslag til en Grundlovsforandring fremkomme fra Regeringen. Naar jeg ikke har ment at burde komme med et saadant Forslag, er det selvfølgelig, fordi jeg har ment, at Øjeblikket til at komme med et Forslag til en Grundlovsforandring ikke i dette Øjeblik er inde. Jeg kan i denne Henseende være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), og jeg kan i det hele taget ikke andet end i mangt og meget slutte mig til de Betragtninger, som ere komne frem gennem ham. Den ærede Forslagsstiller (Krabbe) begyndte ved Indbringelsen sit Foredrag med at udtale sig om det fejlagtige, der efter hans Mening var i den almindelig udbredte Anskuelse, at Arbejdet for en Grundlovsforandring med Nødvendighed maatte medføre Standsning i det øvrige Lovgivningsarbejde. Jeg kan deri kun delvis være enig med ham. Hvis Forsøget paa en Grundlovsforandring er af den Bestaafenhed, at et saadant Forsøg i og for sig ikke vil træffe paa nogen Modstand fra de forskellige Faktorer, saa indrømmer jeg, at der da ikke ved Arbejdet for at gennemføre en saadan, vil finde en større Standsning Sted i det almindelige Lovgivningsarbejde end den, som altid maa følge med en Opløsning og de ny Valg, som ville følge deraf. Noget helt andet er det derimod, hvis Forsøget paa en Grundlovsforandring indbefatter Spørgsmaal af principiel Natur. Da er det min Overbevisning, at det vil give Anledning til saa stærke Kampe mellem de forskellige Lovgivningsfaktorer, at alt andet Lovgivningsarbejde derved kan være udsat for at standses i lang Tid, hvis det da ikke endog gaar ganske i Staa.

Naar jeg dernæst skal gaa over til at omtale det Forslag til en Grundlovsforan-